

JŠ Radhanatha Svamis Maharadža

Kultūra nėra tai, ką sukuria mūsų protas ar vaizduotė. Dvasinė kultūra reiškia, kad ji atitinka tradicijas, kurias nuo neatmenamų laikų patikrino ir įrodė didieji ačarjos. Ir tokia dvasinė kultūra yra visuomet priešaky. Ne kartais. Ne tik sekmadieniais. Ne tik per brahma muhurta valandas. Visuomet svarbi. Tai yra ašramas ir kiekviena civilizuota žmogiška būtybė turi gyventi ašrame. Faktiškai, pagal varnašrama dharmos sistemą, kurią įkūrė Pats Krišna – catur varnyam maya srstam –ar žmogus būtų brahmačiaris, grihastha, vanaprastha ar sanjasis, jis visuomet turi gyventi ašrame. Faktiškai, kiekviena iš šių gyvenimo pakopų yra vadinama ašramu. Brahmačiaris ašrama. Grihastha ašrama. Vanaprastha ašrama. Sanjasa ašrama. Nėra taip, kad tik brahmačiariai gyvena ašrame, o grihasthos gyvena namuose, ir tai suteikia grihasthoms galimybę daryti tai, ką jie nori – kadangi, jie galų gale grihasthos ir todėl negali gyventi ašrame. Toks mąstymas ne grihasthoms. Tai vadinama grihamedhi.

Grihamedhi nėra ašramas. Grihamedhi reiškia gyventi namuose be dvasinės kultūros priešaky. Tai vadinama grihamedhi. Net jei žmogus yra dorybės gunoje, labai dosnus, malonus kitiems, suteikia vaikams gerą išsilavinimą, kol dvasinė kultūra nėra visuomet priešaky, jie yra grihamedhi. Jie gyvena iliuzijoje. Jie gyvena gyvenimą, kur vyrauja pavydas, nes tai nesusiję su teisingu supratimu apie Krišną ir Krišna bhakti. Kai mūsų namai tampa ašramu, kai mūsų namai yra vieta, kur dvasinė kultūra visuomet priešaky, tada mes galime vadinti save grihastha.